

JORDI GARCIA

Jordi Puntí (Manlleu, 1967) està considerat un dels autors més destacats de la nova narrativa catalana. El seu primer volum de contes, *Pell d'armadillo* (Proa, 1998, premi Fundació Enciclopèdia Catalana i premi Crítica Serra d'Or), va aconseguir un acollida excel·lent per part de crítica i lectors que es va repetir quatre anys després amb el segon volum de contes, *Animals tristos* (Empúries, 2002), considerat una clara confirmació de la maduresa literària mostrada en el primer llibre i que recentment ha estat portat al cinema per Ventura Pons amb el títol d'*Animals ferits*. Amb una prosa elegant i genuïna, Puntí narra la quotidianitat i la complexitat de les relacions humanes a través de personatges solitaris que miren la tele, es passen per Ikea o es perden pels *duty free* dels aeroports, immersos en una normalitat que sovint, més que viure-la, interpreten. I tot, sempre amb l'ajuda del narrador que observa atent sense gosar reprimir les evolucions dels seus personatges. És una narrativa que, amb tota la seva singularitat, s'inscriu dins la línia iniciada per Quim Monzó i que comparteixen

autors com ara Sergi Pàmies i Empar Moliner. Llicenciat en filologia romànica l'any 1991, ha treballat per a editorials com ara Quaderns Crema, Columna i Grup 62, i ha codirigit, juntament amb Jordi Cerdà i Eduard Vilella, *La flor inversa*, una acurada col·lecció de lírica medieval. Ha traduït obres de Daniel Pennac, Amélie Nothomb, Paul Auster i un volum de còmic d'Astèrix. Codirigeix la web sobre literatura i enigmística *Vademecum*, juntament amb Màrius Serra, Carles Capdevila i Pau Vidal. Si Puntí va escriure *Pell d'armadillo* amb el recolzament del premi Fundació Enciclopèdia Catalana de creació de l'any 1995, el 2003 va guanyar el premi Octavi Pellissa que l'Editorial Empúries concedeix a projectes literaris amb el projecte de novel·la *Maletes perdudes*. Des de fa uns tres anys, doncs, Puntí treballa en la seva primera novel·la que calcula enllestir d'aquí a uns mesos. El 2005 va publicar *Set dies al vaixell de l'amor* (Mobil Books), en una edició bilingüe català-castellà. Acaba de publicar un conte, inèdit i en castellà, a l'últim número de la revista literària *Eñe*, dedicat a la televisió.

TRADUCCIONS

Pell d'armadillo
Barcelona, Proa, 1998
Castellà: *Piel de armadillo*, Salamandra, Barcelona, 2001; francès: *Peau de tatou*, París, *Le Serpent à Plumes*, 2008 (en preparació).
Un dels contes de *Pell d'armadillo* va ser traduït al suec i publicat a la revista *Ord & Bild*

Animals tristos
Barcelona, Empúries, 2002

Castellà: *Animales tristes*, Barcelona, Salamandra, 2004; italià: *Animali tristi*, Milano, *Isbn Edizioni (Il Saggiatore)*, 2006; francès: *Animals tristos*, París, *Le Serpent à Plumes*, 2007; alemany: *Köln*, ed. *Kiepenheuer & Witsch*, 2007 (setembre)

Set dies al vaixell de l'amor
Edició bilingüe català-castellà, Barcelona, Mobil books, 2005

La mostassa

Ada Castells

A què juguem?

Una de les definicions més precises que recull Sergio Vila-Sanjuán a *Guia de la Fira de Frankfurt per a catalans no del tot informats* és la que fa l'editor d'Edhasa, Daniel Fernández, de la Buchmesse: "Frankfurt ha acabat per convertir-se en una cerimònia anual, un pelegrinatge tribal que té molt de fira de les vanitats i de ritus d'aparellament (figurats, em temo), a més de restaurar cada octubre les jerarquies socials entre editorials i editors de tota condició, vells dinosaures i joves vultors inclosos".

Qualsevol escriptor hauria de veure en acció els editors fent negocis. Es quedaria corprès de com es mercadeja amb les seves paraules, tant les escrites amb aquell esforç estil Flaubert – "Un matí per posar una coma i una tarda per treure-la" – com les impreses a

l'estil Preu Fet – "Merda, només falta un mes per lliurar la novel·la i encara no he fet ni una línia".

El cas és que n'hi ha perquè les ànimes sensibles es deprimeixin mentre les més materialistes s'exciten d'allò més presenciant com es negocia amb projectes de llibres que encara no han estat escrits o com es subhas-ten drets amb argumentacions tan literàries com que la Disney té previst fer-ne una pel·lícula de dibuixos animats o bestieses igualment ofensives per als qui no són "d'eixe món".

A Frankfurt s'hi ha d'anar vacunats de romanticisme si un no vol acabar llançant-se escales mecàniques avall pel Halle 9. És un consell per a tots els qui ja tenen un bitllet secret per anar-hi a representar les nostres lletres. Fabriqueu-vos una cuirassa.

Els llibres més venuts

05.04.07 - 11.04.07

Amb la col·laboració de les llibreries FNAC, Documenta, Proa Espais, Ona, Laie, Llibreria 22, Catalònia, Casa del Llibre, Robafaves...

Ficció

1	Si menges una llimona sense...	S. Pàmies QUADERNS CREMA
2	El pont dels jueus	M. Gironell COLUMNNA
3	Viatges per l'Scriptorium	P. Auster EDICIONS 62
4	El conte número tretze	D. Setterfield EMPÚRIES
5	La clau Gaudí	A. Carranza i E. Martí ROSA DELS VENTS
6	Sayonara Barcelona	J. Pijoan PROA

No-ficció

1	Relacions particulars	J.M. Espinàs LA CAMPANA
2	El silenci de les campanes	J. Albertí PROA
3	El naixement d'una nova...	E. Carbonell ARA LLIBRES
4	El preu de ser catalans	P. Gabancho METEORA
5	Sobre l'amor	J. Barril EDICIONS 62
6	El llibre mediàtic de Polònia	Diversos autors COLUMNNA

Los pasos (in)visibles de la prostitución

Diversos autors
Virus Editorial
Barcelona, 2007

Presentat per Cristina Graizabal, aquest assaig ens parla de l'*Estigma, persecución y vulneración de derechos de las trabajadoras sexuales en Barcelona*, com ens diu el subtítol. Les autores són les advocades Celeste Arella, Cristina Fernández Bessa i Gemma Nicolás Lazo, a més de l'antropòloga Julieta Vartabedian. Aquest llibre és fruit del desig d'escoltar les veus que intervenen en la problemàtica de la prostitució i els diferents punts de vista que hi podem trobar. El camí que segueix aquest assaig ens durà als models jurídics al voltant de la prostitució; a les xarxes i polítiques migratòries; a les representacions i conseqüències que té treballar al carrer; i, entre altres temes, als drets humans de les treballadores sexuals que es vulnereu constantment.

El llenguatge dels polítics

Margarida Bassols
Eumo Editorial
Vic, 2007

Margarida Bassols és professora de la Universitat Autònoma de Barcelona i coordinadora del grup Llengua i Mèdia. Amb *El llenguatge dels polítics* fa una aportació teòrica i pràctica al discurs polític i a la seva història, tot analitzant una selecció d'enunciats i discursos emesos per polítics catalans des de la instauració de la democràcia, amb la qual cosa Bassols també mostra com s'ha gestat la transició democràtica al nostre país des de la caiguda de la dictadura. Aquesta obra, per tant, constitueix una mirada analítica i interpretativa dels discursos polítics (seqüències fonètiques, sintaxi, lèxic i figures retòriques) i fa un repàs al llenguatge polític exhortatiu, aquell que vol fer actuar el receptor, sobretot a través de l'emissió del vot.

scultura@avui.cat